

Sygn. akt VI U 545/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 lipca 2020 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Zofia Pawelczyk-Bik

po rozpoznaniu w dniu 23 lipca 2020 roku w Warszawie na posiedzeniu niejawnym

sprawy P. P.

przeciwko (...) w W.

przy udziale J. T.

o świadczenie rehabilitacyjne

z odwołania P. P. od (...)w W. z dnia 11 października 2019 roku, znak: (...), nr sprawy: (...)

- 1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje P. P. prawo do świadczenia rehabilitacyjnego od 12 czerwca 2019 roku do 9 października 2019 roku w wysokości 75% podstawy wymiaru;***
- 2. oddala odwołanie w pozostałym zakresie.***

ZARZĄDZENIE

(...)

Sygn. akt VI U 545/19

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 11 października 2019 roku, znak: (...)w W. odmówił ubezpieczonemu P. P. prawa do świadczenia rehabilitacyjnego od 12 czerwca 2019 roku. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy podał, że Komisja Lekarska (...) orzeczeniem z dnia 7 października 2019 roku orzekła, że stan zdrowia ubezpieczonego nie uzasadnia przyznania mu prawa do świadczenia rehabilitacyjnego.

(decyzja z dnia 11.10.2019r. – akta organu rentowego)

Od powyższej decyzji P. P. wniósł odwołanie. W uzasadnieniu odwołania odwołujący podał, że zaskarżona decyzja jest wadliwa na skutek nie wzięcia pod uwagę przez orzecznika (...) aktualnej sytuacji zdrowotnej odwołującego się potwierdzonej zgromadzoną dokumentacją medyczną w kontekście wykonywanej przez niego pracy. Odwołujący się wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji oraz przyznanie mu prawa do świadczenia rehabilitacyjnego.

(odwołanie – k. 1 – 2)

W odpowiedzi na odwołanie (...) wniósł o jego oddalenie.

(odpowiedź na odwołanie – k. 14 – 14 verte)

Postanowieniem z dnia 24 kwietnia 2020 roku Sąd zawiadomił J. T. o toczącym się postępowaniu w sprawie z odwołania P. P. z odwołania od decyzji (...) w W. z dnia 11 października 2019 roku, znak: (...)

(postanowienie z dnia 24.04.2020r. – k. 33)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Odwołujący się P. P. pobierał świadczenie rehabilitacyjne w okresie od 12 lutego 2019 roku do 11 czerwca 2019 roku. Odwołujący się cierpi na nawracające dolegliwości bólowe i korzeniowe kręgosłupa lędźwiowego w przebiegu zmian zwyrodnieniowych i dyskopatycznych, bez niedowładów i zaników mięśniowych. W związku z tymi dolegliwościami odwołujący się był niezdolny do pracy po dniu 12 czerwca 2019 roku do dnia 9 października 2019 roku, jego dalsze leczenie i rehabilitacja rokowały na odzyskanie zdolności do pracy. Stan kliniczny odwołującego się we wrześniu 2019 roku wskazywał na wyraźną poprawę stanu zdrowia, mógł podjąć pracę zarobkową od 10 października 2019 roku.

(dowód: opinia biegłego z zakresu ortopedii i traumatologii – k. 22 – 23)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wnioski zawarte w opinii biegłego z zakresu ortopedii i traumatologii. Opinia ta została sporządzona w sposób kompleksowy, przy przeanalizowaniu dostępnej dokumentacji medycznej odwołującego się, wnioski są logicznie uargumentowane. Organ rentowy nie wnosił zastrzeżeń do opinii biegłego. Z kolei odwołujący się składał zastrzeżenia do tej opinii, wnosząc o powołanie innego biegłego. Sąd jednak miał na uwadze, że biegły całościowo przeanalizował przedłożoną przez odwołującego dokumentację medyczną. Nie zachodziły przesłanki dopuszczenia dowodu z opinii innego biegłego, jednocześnie wniosek o powołanie innego biegłego zmierzał jedynie do przedłużenia postępowania, w związku z czym Sąd pominął go na podstawie art. 278 KPC i art. 235² § 1 pkt 5 KPC.

Sąd zważył, co następuje:

Przedmiotem rozpoznania w niniejszej sprawie jest odwołanie P. P. od decyzji (...) odmawiającej mu prawa do świadczenia rehabilitacyjnego od dnia 12 czerwca 2019 roku.

Zgodnie z art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (t.j. – Dz. U. z 2020 roku, poz. 870, dalej jako: ustawa zasiłkowa) świadczenie rehabilitacyjne przysługuje ubezpieczonemu, który po wyczerpaniu zasiłku chorobowego jest nadal niezdolny do pracy, a dalsze leczenie lub rehabilitacja lecznicza rokują odzyskanie zdolności do pracy. Należy więc zauważyć, że świadczenie rehabilitacyjne chroni tę samą rodzajowo sytuację co zasiłek chorobowy, czyli czasową niezdolność do dotychczas wykonywanej pracy (tak też: A. Rzeteka – Gil, Komentarz do art. 18 ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, Oficyna 2009). Świadczenie rehabilitacyjne ma za zadanie pomoc w wyleczeniu, dojściu do zdrowia i odzyskaniu zdolności do pracy, po chorobie, z tytułu której ubezpieczony pobierał zasiłek chorobowy.

Przesłankami przyznania świadczenia rehabilitacyjnego ubezpieczonemu są: uznanie go za niezdolnego do pracy po wyczerpaniu przez niego okresu zasiłkowego oraz stwierdzenie, że dalsze jego leczenie lub rehabilitacja lecznicza rokują odzyskanie zdolności do pracy. Obie te przesłanki muszą być spełnione łącznie.

W niniejszej sprawie, jak wynika z ustaleń Sądu poczynionych w oparciu o wnioski zawarte w opinii biegłego z zakresu ortopedii i traumatologii, odwołujący się był niezdolny do pracy od dnia 12 czerwca 2019 roku, ta niezdolność trwała do dnia 9 października 2019 roku. Z opinii biegłego wynika też, że od dnia 10 października 2019 roku odwołujący się był zdolny od podjęcia pracy zarobkowej. Powyższe oznacza, że spełnione są przesłanki przyznania prawa do świadczenia rehabilitacyjnego w okresie od dnia 12 czerwca 2019 roku do dnia 9 października 2019 roku. Jednocześnie Sąd miał na uwadze, że odwołujący pobierał już wcześniej świadczenie rehabilitacyjne w okresie od 12 lutego 2019 roku do 11 czerwca 2019 roku.

Zgodnie z art. 19 ust. 1 ustawy zasiłkowej świadczenie rehabilitacyjne wynosi 90% podstawy wymiaru zasiłku chorobowego za okres pierwszych trzech miesięcy, 75% tej podstawy za pozostały okres. W niniejszej sprawie okres od dnia 12 czerwca 2019 roku do dnia 9 października 2019 roku przypada już po pierwszych trzech miesiącach pobierania przez odwołującego się świadczenia rehabilitacyjnego, stąd też Sąd przyznał odwołującemu się prawo do tego świadczenia w wysokości 75% podstawy wymiaru. Sąd miał również na uwadze, że odwołujący się wnosił o przyznanie mu prawa do świadczenia rehabilitacyjnego bez określenia daty końcowej tego świadczenia, wobec czego Sąd oddalił odwołanie w zakresie prawa do świadczenia rehabilitacyjnego za okres po dniu 9 października 2019 roku, po tym dniu odwołujący się nie był już bowiem niezdolny do pracy.

Mając na uwadze powyższe, Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.